

யாழ்ப்பாணம், கொடிகாமம் பஸ் சேவை சீரின்மை

மாணவர்கள் அவதி

கடந்த சில மாத காலமாக யாழ்ப்பாணத்திற்கும் கொடிகாமத்திற்கும் இடையேயான இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை பஸ்சேவை குறித்த நேரத்திற்கு இடம்பெறுவதில்லை என பயணிகள் விசனம் தெரிவிக்கின்றனர்.

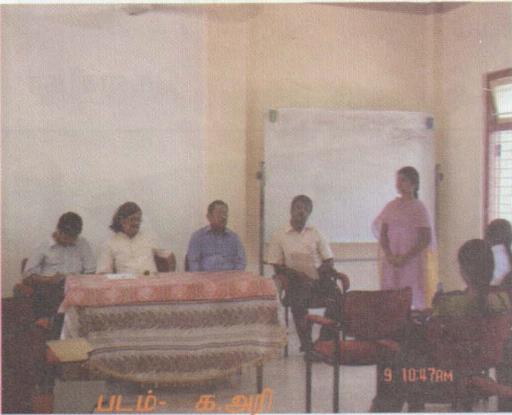
இதில் பெரும்பாலும் பருவகால சீட்டைப்பயன்படுத்தும் மாணவர்களும் வேலைக்குச் செல்வோருமே பாதிக்கப்படுகின்றனர். குறிப்பாக, இப் பேருந்தை நம்பி வரும் மாணவர்கள் கையில் பணம் இன்றி தனியார் பேருந்துகளில் செல்ல முடியாததால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து அரியாலை மற்றும் அதனை அண்டிய

பகுதிகளுக்கு நடந்து செல்வதாக வேதனையுடன் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்விடயம் பற்றி ஓட்டுனர் ஒருவர் கூறுகையில், இங்குள்ள பேருந்துகள் மிகவும் பழையவை. வீதிகள் திருத்தப்படாது கரடு முரடாக காணப்படுவதால் அவை தொடர்ந்து பழுதடைகின்றன. இதனால் பயணிகள் மட்டுமல்லாமல் தாமும் மிகவும் சிரமப்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

அத்துடன் மேலதிகாரிகளிற்கு இதுபற்றி தெரிவித்த போது அவர்கள் இந்தப் பேருந்துக்களை திருத்தி சேவையில் ஈடுபடுமாறு கூறுகின்றனர் என்றும் அவர் தெரிவித்தார்.

பா.யசிந்தா

ஊடகவளங்கள் பயிற்சி மையத்தில் புதிய பயிற்சிப் பிரிவு ஆரம்பம்

ஊடகவளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையத்தில் கடந்த மார்ச் 08ம் திகதி காலை 10.00 மணிக்கு நடைபெற்றது.

ஊடகவளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மைய இணைப்பாளர் திரு.தே.தேவானந்த தலைமையில் மௌன வணக்கத்துடன் நிகழ்வு ஆரம்பமாகியது.

இந்நிகழ்வில் பிரதம விருந்தினராக யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராக அப்போது இருந்த பேசிரியர் என்.சண்முகலிங்கம், சிறப்பு

விருந்தினர்களாக முன்னாள் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பொ.பாலசுந்தரம் பிள்ளை, இயக்குனர் விமல் சுவாமிநாதன் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டனர்.

இந்நிகழ்வில் வரவேற்புரையாற்றிய ஊடகவளங்கள் மற்றும் பயிற்சிமைய இணைப்பாளர் தேவானந்த, தமிழ்ப்பகுதிகளில் தமிழ் இதழியல் துறையில் நல்ல வளவாளர்களும், ஆற்றல் உள்ளவர்களும் உருவாக்கப்பட

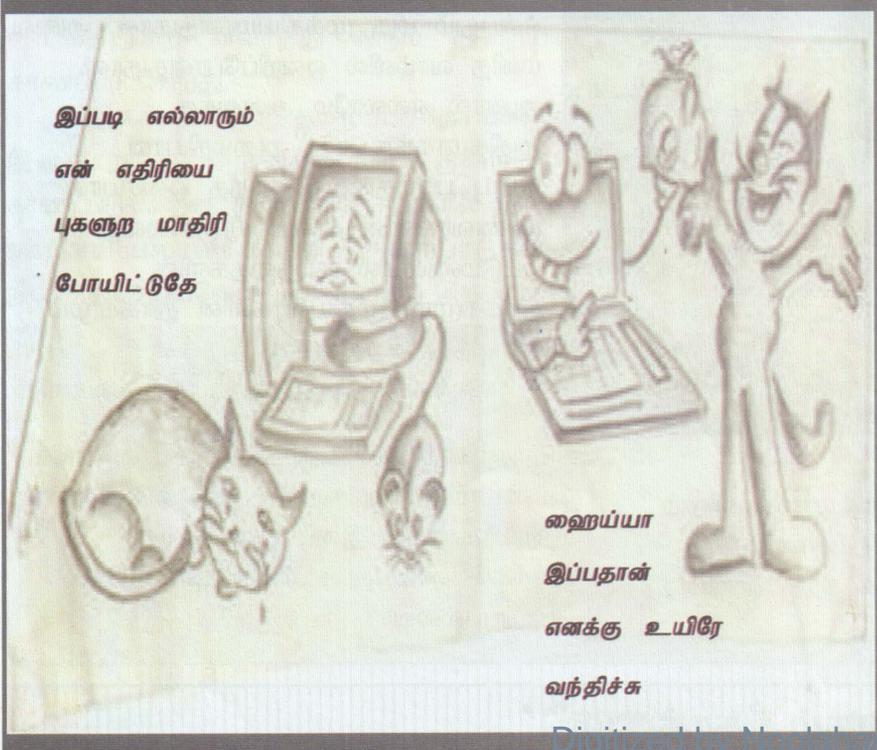
7ம் பக்கம் பார்க்க
பேருந்துகளில்
திருட்டுக்கள் அதிகரிப்பு

கடந்தசில மாதங்களாக யாழ்ப்பாண பேருந்துகளில் திருட்டுச் சம்பவங்கள் அதிகரித்து வருவதாக கூறப்படுகின்றது

குறிப்பாக பெண்களின் உடமைகள் பறிபோவதுடன் பேருந்தில் பயணிகளின் நெரிசலைப்பயன்படுத்தி கைப்பைகளில் இருக்கும் பணம், கைத்தொலைபேசி என்பன திருடப்படுகின்றன. கடந்தமாதம் யாழ்ப்பாண பேருந்து நிலையத்தில் பெண் ஒருவரின் கைப்பையில் இருந்து ஒரு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பெறுமதியான நகைகள் திருடப்பட்டன. பேருந்துகளில் பயணிக் கும் பயணிகள் தமது உடமைகளை பாதுகாப்பாக கொண்டு செல்லுமாறு யாழ்ப்பாண நகர பாதுகாப்பு பொலிஸ் அதிகாரி வேண்டு

செய்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இதழியல் டிப்ளோமா கற்கை நெறியின் புதிய அணி மாணவர்களுக்கான வரவேற்பு நிகழ்வு யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக

இப்படி எல்லாரும்
என் எதிரியை
புகளுற மாதிரி
போயிட்டீடுதே

ஹையா
இப்பதான்
எனக்கு உயிரே
வந்திச்சு

உள்ளே...

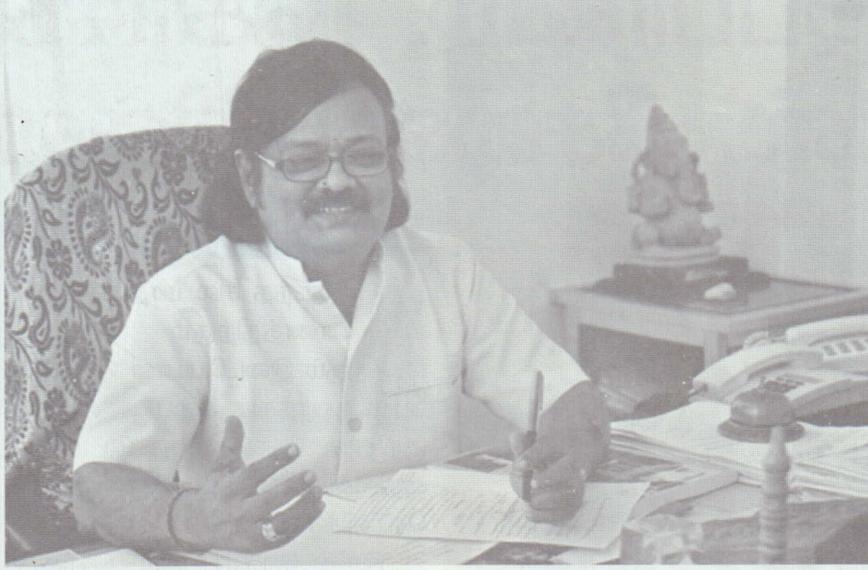
பிறர் வலியைத் தமது வலியாக உணர்பவர்களே ஊடகவியலாளர்கள்

பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன்

ஊடகவியலாளர்களுக்கு மற்றவருடைய வலியை தமது வலியாக எண்ணும் மனப்பாங்கு வேண்டும் என்று யாழ்ப்பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் என் சண்முகலிங்கன் தெரிவித்தார். ஊடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி நிலையத்தின் இரண்டாண்டு புதிய டிப்ளோமா கற்கைநெறி தொடக்க நிகழ்வில் சிறப்பு விருந்தினராக கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய போதே இவ்வாறு தெரிவித்தார். இந்நிகழ்வு கடந்த மார்ச் 8ம் திகதி நிலையத்தில் இடம்பெற்றது. பேராசிரியர் தனது உரையில் மேலும் கூறியதாவது,

ஊடகக் கல்வியை கற்பதில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்கள் பொருளாதார பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டதை உணர்ந்தோம். பின் அந்த குறைகளை தீர்ப்பதற்கு மாணவர்களை தெரிவு செய்து புலமைப் பரிசிலை பல்கலைக்கழகம் வழங்கி இருக்கிறது. இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை மாணவர்கள் பெறுமதியாக பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஊடகக்கல்வி வெறுமனே வகுப்பறைக்குள் கற்கும் பாடமல்ல. வாழ்க்கைக் கலையாக

பயன்படுத்த வேண்டும். தற்போது முழுச் சமுதாயமும் ஊடகத்

ஆவலும் இருக்க வேண்டும்.

ஊடகக்கல்வி ஊடகத் தளத்தில் நிகழ்கிறது. இயங்கும் முறையினை கற்றுத் தரும். ஊடகத்திற்கான முறையியலுடன் தகவல்களை

“ஊடகங்களால் இந்த உலகை அழகு படுத்த முடியும் நியாயத்தை காப்பாற்ற முடியும்”

திற்குள் உள்ளடக்கப்பட்டு விட்டது. எனவே ஒவ்வொரு விடயத்தையும் உயிர்ப்புள்ள சிறப்புக் கண்ணாடியினூடாக பார்ப்பது போன்று உங்கள் பார்வை இருக்க வேண்டும். ஊடக மாணவர் விழிப்புணர்வுடன் அறியும்

வெளியிடும் பொழுது இது உண்மையானதாக அமைவதற்கான சாத்தியங்களை கொண்டிருக்கும். இதற்கு ஊடக கல்வியுடன் ஊடக அறிவும் அவசியமானது. பொதுவாக

ஊடக மொழி பற்றிய பயிற்சி எடுக்க வேண்டும். மொழி நடை வாசிப்பதற்கேற்ற வகையில் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது பாடசாலை மட்டத்திலும் ஊடகக்கல்வி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருவது வரவேற்கத்தக்கது.

ஊடகங்களால் இந்த உலகத்தை அழகுபடுத்த முடியும். நியாயத்தை காப்பாற்ற முடியும். எமது ஊடகவியலாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் படைப்பாளர்களும் தமது படைப்புக்களாக கொண்டு வரும் உலகம் மிகவும் அழகாக உள்ளது. அப்படி ஒரு வண்ண மயமான உலகத்தை படைக்கின்ற பொறுப்பு ஊடக மாணவர்களுக்கு இருக்கின்றது என்று கூறினார்.

ஊடக வளங்கள் பயிற்சி நிலையத்தின் இணைப்பாளர் தே.தேவானந்த் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்த நிகழ்வில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் பொன். பாலசுந்தரம்பிள்ளை, ஊடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி நிலைய இயக்குநர் விமல் சுவாமிநாதன், பயிற்றுனர்கள், மாணவர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

கௌசிகா

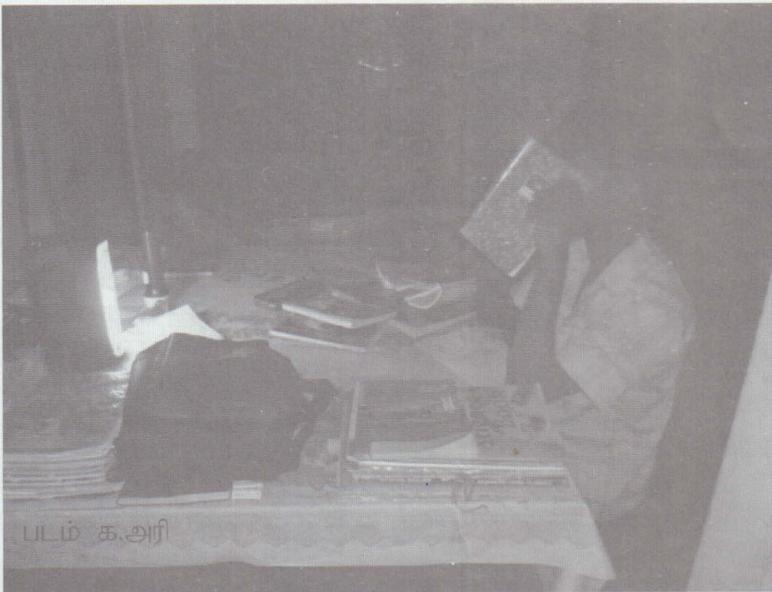
ஒலிபெருக்கிகளும் சீர் குலையும் மாணவர் கல்வியும்

வணக்கஸ்தலம் என்பது மனதிற்கு அமைதியையும் சாந்தத்தையும் தரும் ஒரு இடமாகும். எமது குறைகளை, துன்பங்களை முறையிட்டு மனதை சாந்திப்படுத்திக்கொள்ளும் ஒரு இடமாக அமைகிறது.

ஆனால் அங்கு பூட்டப்பட்டிருக்கும் ஒலி பெருக்கிகளின் சத்தமானது மற்றவர்களை அவதியுறச் செய்தால் அது எவ்வாறு இருக்கும்.

அண்மைக் காலமாக யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படும் வணக்கஸ்தலங்களில் ஒலிபெருக்கிகள் பூட்டப்பட்டு அவை 24 மணி நேரமும் அலறிக்கொண்டு இருக்கின்றன. பகல் நேரங்களில் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு விடயம். ஆனால் அமைதியான இராப்பொழுதுகளில் வாணக்கிழித்த வண்ணம் பாடிக்கொண்டிருந்தால் அந்த இரவு எவ்வாறு இருக்கும்.

மாணவர்கள் இரவுவேளைகளில் பரீட்சைக்கு கற்கும்போது அதிகமான சத்தங்களால் அவதியுற வேண்டியுள்ளது. சிறிய கிராமத்தில் வீதிக்கு வீதி பல ஆலயங்கள்

படம் க.அரி

காணப்படுகின்றன. நான்கு திசைகளிலும் இருந்துவரும் அத்த சத்தத்தால் மாணவர்கள் கல்வியைக் கற்க முடியாத நிலை காணப்படுகிறது.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று முன்னோர்கள் சொன்ன கதை மாறி வீடுகளை விட கோயில்களே அதிகமாக காணப்படுகின்றன. அவ்வாறு இருந்தால் பரவாயில்லை ஆனால் அவைகளில் எல்லாம் அதிகமாக ஒலிபெருக்கிகளை பூட்டி அலற விடுவது தான் பிரச்சனையாக உள்ளது.

வணக்கஸ்தலம் என்பதும் பூஜைகள் என்பதும் மிக முக்கியமானதுதான். அவை மனித வாழ்வில் ஒன்றிப்போனதுதான். ஆனால் எல்லாமே அளவுக்கு அதிகமாகக்கூடாது. அமைதியான இராப்பொழுதுகளில் அத்த ஓசையால் மாணவர்களின் கல்வி சீர்குலைவது மட்டுமல்லாமல் குழந்தைகளின் தூக்கமும், முதியவர்களின் தூக்கமும் கலைந்து போகின்றன. இதனை உரியவர்கள் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும்

அதற்காக ஒலிபெருக்கிகளோ பூஜைகளோ வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. அவை மற்றவர்களுக்கு இடையூறாகாமல் பார்க்கவேண்டியது உரியவர்களின் பொறுப்பல்லவா?

க.அரி

கச்சதீவு - ஒரு புதிய அனுபவம்

“கச்சதீவு அந்தோனியார் கோயில் பெருநாள் 18ம் திகதி ஆரம்பமாம் வாரீரா” என்று என்னுடைய நண்பன் ஊரிலிருந்து போன் பண்ணினார். நானும் அதற்கு சம்மதித்து முதல் நாளை நெடுந்தீவுக்கு போயிருந்தேன். அங்கிருந்து விடியற்காலை இரண்டு நாட்களுக்கு தேவையான உணவுகளையும் உடைகளையும் தயார் செய்து துறைமுகத்துக்கு சென்றோம்.

அப்பொழுது அநேக மீன்பிடி வள்ளங்களும் மக்களை ஏற்றிச் செல்லும் படகுகளும் மக்களை ஏற்றிச் செல்லத் தயாராக நின்றன. மக்களோ அவசர அவசரமாக ஓடித் திரிந்து கடற்படையினரிடம் அனுமதிப்பத்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வள்ளங்களிலே ஏறினார்கள். மீன்பிடி படகுகள் விரைவாக செல்லும் என்பதால் நானும் நண்பனும் மீன்பிடிப்படகில் ஏறினோம். அன்று காலை 10 மணியிருக்கும் கடல் அலைகள் ஓய்ந்து கடலின் அடியிலே கிடந்த கல்லுகளின் அழகும் மீன்கள் துள்ளி விளையாடும் காட்சிகளும் மனதைக்கொள்ளை கொண்டன.

நான் கச்சதீவைக் காணவேயில்லை. அப்படி

ஒரு இடத்தை நான் பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் கதைகளிலே கேட்டவற்றைக் கொண்டும் நம்பியே படகில் ஏறினேன். படகு ஒரு திசை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தது. சுமார் அரை மணி நேரம் கழிந்த பின் சில பனை மரங்கள் கடலுக்குள்ளே மூழ்கிக்கிடந்த அந்த தீவைச் சிறிது சிறிதாக வெளிப்படுத்தின. அங்கு இலங்கைக் கடற்படையினரின் போர்க் கப்பலொன்று பொருட்களை இறக்கிக் கொண்டு நின்றதை அவதானித்தோம். கரை வந்ததும் எங்களுடைய படகு நேரடியாக மணலிலே ஏற்றப்பட்டது. நாங்கள் போர்வீரரைப் போன்று படகிலிருந்து குதித்து அந்தப் பசுமையான தீவுக்குள் நுழைந்தோம்.

நடுவே புதிய பாதை அமைக்கப்பட்டு அத்தீவு கட்டடங்கள் இல்லாமல் காட்டுப்பாதை போன்று வெறிச் சோடிப் போயிருந்தது. சிலர் பாதையின் அருகே தற்காலிக வீடுகள், கடைகள் என்பவற்றை அமைத்தும் சிலர் மரங்களின் கீழேயும் பற்றைகளுக்குள்ளேயும் தமது பொருட்களை வைத்தனர். நாங்கள் அவசரமாகச் சென்று ஒரு நல்ல இடத்தைப்பிடித்து மரத்திற்கு

கீழே எமது தற்காலிக குடியிருப்பை அமைத்தோம். அதிக தூரம் கடற்பயணம் செய்தது எங்களுக்கு பசியும் தாகமும் எடுத்தது. கொஞ்சத்தூரம் நடந்து சென்றோம். கோயில் முகப்பு அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டும் தென்னையே இல்லாத அந்த ஊரில் பசுமையும் குளிர்ச்சியும் அனைவரையும் வரவேற்பதாக தென்னோலைத் தோரணங்களும் காற்றிலே அசைந்து எங்களை வரவேற்றன.

நாங்களும் ஆலயத்தினுள் சென்று அந்தோனியாரை வணங்கிவிட்டு வெளியே வந்தோம். ஆலயத்தின் முன்னே அழகிய மணல்வெளியும் கடற்கரையும் மிகவும் அழகாக காணப்பட்டன. அத்தோடு அங்கு அநேகர் நீராடி மகிழ்வதையும் கண்டோம்.

ஆலயத்தின் பின் சென்று எமக்கு தேவையான குடிநீரை எடுத்துக்கொண்டு மதிய உணவை உண்டோம். பின் சுற்றிப்பார்க்க புறப்பட்டோம். அன்றையநாள் மாலையிலே அநேக இந்தியர்கள் பொதிகளையும், தண்ணீர்க்கலன்களையும் தோளிலும் தலைகளிலும் சுமந்து கொண்டு வந்தனர். பக்தர்கள் அநேகரின் வருகையால் தற்காலிகமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த அப்பாலம் பிரண்டு கவிழ்ந்தது. எனினும் பக்தர்கள் எவ்வித சேதமுமின்றிக் காப்பாற்றப்பட்டனர்.

அதுமட்டுமன்றி அங்கே வந்த பெண்கள் படகைக் கரைக்கு தள்ளும் காட்சி ஒற்றுமையான பிரயாணத்தைச் சித்தரித்தது. மாலை நேரம் சூரியன் தன்வேலையை முடித்து விட்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறையும் காட்சியை நாம் ரசித்தோம். அந்த மின்சார வசதியில்லாத தீவு பகல் போன்று மிகவும் அழகாக காட்சியளித்தது. மரநிழலிலும் கடற்கரையிலும் பொழுதைக்கழித்தோம். அனைவரும் காலையில் எழுந்து ஆராதனைக்கு ஆயத்தமாகினர். காலைச்சூரிய உதயம் அனேகரின் கண்ணுக்கு விருந்தளித்தது. ஆராதனைக்கு சென்றபோது இவ்வளவு பேர் வந்தார்களா என வியக்கும் அளவிற்கு இந்தியர்கள் சுமார் 2500 பேரும் இலங்கையர் சுமார் 1500 பேரும் வந்திருந்தனர்.

“இது தவசுக்காலம் இங்கு வந்தவர்கள் ஒரு புனித யாத்திரையைச் செய்திருந்தார்கள். எனவே பாவகாரியங்களில் ஈடுபடவேண்டாம்” என ஆராதனையிலேயே ஆயர் வந்திருந்தவர்களுக்கு தெரிவித்தார். விசுவாசிகள் அந்தோனியார் சொருபத்துடன் வலம் வந்தனர் படைத் தளபதிகள், ஆயர்கள், நீதிவான்கள் மற்றும் பலர் இவ்வாராதனையில் கலந்து கொண்டனர். இதுமட்டுமன்றி இந்தியரிடம் நாம் கதைத்த போது இங்குவர 75 ரூபாவும் அனுமதிப் பத்திரமுமே தேவைப் பட்டதாகவும் பயணத்திற்கு 2 மணித்தியாலங்கள் போதும் என்றும் கூறினார்கள்.

தம் நாட்டு தொலைத்தொடர்பு கோபுரத்தையும் அங்கிருந்து காட்டினார்கள். இந்தியா மிகவும் கிட்டவுள்ளது என்பதை அப்போதுதான் அறிந்து கொண்டேன். அவர்கள் ஏற்கனவே அங்கு வந்து செல்வதாகவும் மீன்பிடிக்க வரும் போது இளைப்பாறிச் செல்வதாகவும் ஒவ்வொரு வருடமும் இவ்வாறு நடக்க வேண்டுமென்றும் தாம் வருவார்கள் எனவும் கூறினார்கள். அதுமட்டுமன்றி சாரம், சேலைகளைக் கொடுத்து ராணி, கோம்பா சவற்காரங்களை பண்டமாற்று செய்வதுடன் இங்கு வந்ததன் அடையாளமாக புல்லைப் பிடுங்கிச் செல்வது வழமை என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

திருவிழாவின் நிறைவிலே இலங்கை கடற்படையினர் எல்லோருக்கும் காலை உணவு, தண்ணீர் வழங்கினார்கள். இறுதியாக எல்லோரும் ஒன்றாக கைகோர்த்து கடற்கரைக்கு சென்று அவர்களையும் அனுப்பிவைத்து பின் நாமும் படகிலே ஏறி இனி எப்போது சந்திப்போம் என்ற எண்ணத்தோடு வீடுவந்து சேர்ந்தோம்.

தசாங்கன்

பொன்னாலை மக்களின் ஆதங்கம் தீருமா?

A-9 பாதை திறக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் வந்து போகின்றனர். மக்களுக்கு அன்றாடம் தேவையான பொருட்களும் வருகின்றன. ஆனால் பொன்னாலை மேற்கு மக்கள் இன்னும் அவர்களின் சொந்தஊரில் மீள் குடியேறவில்லை.

அவர்கள் இன்னும் அங்கும் இங்குமாக குடிசைகளிலும் அகதிமுகாம்களிலும் தங்கியிருக்கின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் யுத்தத்திற்கு முன் சொந்த ஊரிலே கடற்றொழில் செய்துள்ளனர். ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் இடம் பெயர்ந்து இருப்பதால் வருமானம் தரக்கூடிய வேலைகளைச் செய்ய முடியாதுள்ளது.

மேலும் இவர்கள் அக்கம் பக்கம் என தமது உறவுகளுடன் கூடிவாழ்ந்தவர்கள். பொன்னாலையில் பிரபல வழிபாட்டுத்தலங்கள் உள்ளன. இங்கு திருவிழாக்காலங்களில் சிறுவர்கள் கூடிக்களித்தனர். தமது ஊரிலே உள்ள பாடசாலைகளில் எந்தப் பயமும் இன்றி கல்வி கற்றுள்ளார்கள். ஆனால் இன்று அவர்களின் வாழ்க்கை அவ்வாறில்லை.

மக்கள் யுத்தத்தினால் 1990ம் ஆண்டு இடம் பெயர்ந்தனர். அதன் பின் அப்பகுதி உயர் பாதுகாப்பு வலயம் ஆக்கப்பட்டது. அதனால் அங்கு யாரும் அனுமதியின்றி செல்லமுடியாது. இராணுவத்தின் முகாம்களே அங்கு உள்ளன. மக்களின் வீடுகளும் இல்லை. அவர்களின் வளவுகளின் எல்லைகள், வளவுகளில் நின்ற மரங்கள் ஏதுமின்றி வெறும் வெளியாகவேயுள்ளன.

பாதுகாப்பு வலயம் என்பதால் ஆலயத்தில் திருவிழாவும் இரவில் நீண்ட நேரம் நடைபெறுவதில்லை. மக்கள்

தமது சொந்த ஊரிலே தொழில் செய்ய செல்வதாயினும் இராணுவத்தினரிடம் அனுமதி பெற்றே செல்கின்றனர். பாடசாலையும் இராணுவ முகாமிற்கு உள்ளேயே நடைபெறுகிறது. 1990ம் ஆண்டு இடம் பெயர்ந்த மக்கள் அங்கும் இங்குமாக

இவர்கள் எத்தனை வருடங்கள் தான் முகாம்களிலும் வாடகை வீடுகளிலும் வசிப்பது?

அலைந்து விட்டு இப்போது சுழிபுரம், பொன்னாலை கிழக்கு, உடுவம்புலம், இவ்வாறான இடங்களில் முகாம்கள் அரசினால் அமைத்துக்கொடுக்கப்பட்டு அதில் வசித்து வருகிறார்கள். அவ்வாறு முகாம்கள் கிடைக்காதவர்கள் வாடகை வீடுகளில்

வசிக்கின்றனர். இவர்கள் எத்தனை வருடங்கள் தான் முகாம்களிலும் வாடகை வீடுகளிலும் வசிப்பது? இடம்பெயர்ந்து வசிப்பதால் அரசினால் உதவியாக முகாம்கள் அமைத்து கொடுக்கப்பட்டன. அதுதவிர வேறு சில நிறுவனங்களும் உதவிகள் மேற்கொண்டுள்ளன. இதுதவிர அரசினால் முகாம்களில் வசிப்பவர்களுக்கு உதவி வழங்கப்படுகின்றது. இது முகாமின்றி வாடகை வீடுகளில் வசிப்பவர்களுக்கு கிடைக்காது போகின்றது. அதேபோன்று தொழிலுடன் சம்பந்தமான உதவிகள் உதாரணமாக கடற்றொழில் செய்பவர்களுக்கென உதவிகள் வழங்கப்படும் போது மற்றவர்களுக்கு அந்த உதவி கிடைக்காது போகின்றது. இவர்கள் தொழிலுக்கு செல்வதும் சிரமமாகவே உள்ளது.

1990ம் ஆண்டு இடம் பெயர்ந்து இன்று வரைக்கும் அவல வாழ்க்கை வாழும் இவர்கள் தம்மை மீள்குடியேற்றுமாறு அதற்கு பொருத்தமான அதிகாரிகளிடம் மனுக்கள் வழங்கினார்கள். அரசும் அவர்களை விரைவில் மீள்குடியேற்றுவதாக கூறி அங்கு கண்ணிவெடிகள் அகற்றும் பணிகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் அரசின் மீள் குடியேற்றப்படல் பேச்சு வெறும் பேச்சளவிலே உள்ளது. A-9 பாதை திறந்தும் என்ன சந்தோசம்? தாம் தமது சொந்த ஊரிலே சிறு குடிசைகள் அமைத்து தமக்குரிய சொந்த தொழிலை செய்து உறவுகளுடன் வாழ்வதே சந்தோசம் என்கிறார்கள். பொன்னாலை மக்கள். இவர்களது ஆதங்கம் தீர்வது எப்போது?

இ.சுரேஸ்

வேலை வாய்ப்பை நோக்கி ஊடக மாணவர்கள்

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் ஊடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையமானது கடந்த ஏழு வருடங்களாக இதழியல் டிப்ளோமாப் பயிற்சியை நடத்துகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் வெகு சில ஊடகநிறுவனங்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இங்கு மிகச்சிலரே வேலை வாய்ப்பினைப் பெற முடிகிறது.

வெளிநாடுகளில் விளம்பர நிறுவனங்கள் காணப்படுவதுபோல் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை. குடும்பநிலை, பாதுகாப்பு காரணம் போன்ற காரணங்களால் டிப்ளோமா கற்ற மாணவர்கள் தலைநகர் கொழும்பு சென்று வேலை செய்ய முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் இவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பு என்பது எட்டாக் கனியாகவே உள்ளது எனலாம்.

ஊடகத்துறையானது ஜனநாயக சமூகத்தின் ஒரு முக்கிய துறையாக காணப்படுகின்றது. நாட்டு நடப்புக்களையும் செய்திகளையும் மக்களுக்கு உடனுக்குடன் கொண்டு சேர்ப்பவர்கள் ஊடகத்துறையை சார்ந்தவர்கள் என்பதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது.

நீண்டகால யுத்தம் முடிவுக்கு வந்துள்ளது. குடாநாடு அபிவிருத்தியை நோக்கி செல்கிறது. எந்தவொரு அபிவிருத்தி திட்டமாயினும் மக்களை சென்றடைந்தாலே பூரணத்துவம் பெறும். அதற்கு மக்கள் அத்திட்டம் குறித்த தகவல்களை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இன்று அதிகாரிகள் திட்டங்க குறித்த தகவல்களை மக்களுக்கு தெரிவிக்க கிராமசேவையாளர்கள் போன்ற அலுவலர்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அலுவலர்களின் வேலைப்பளு உட்பட பல்வேறு காரணங்களால் தகவல்கள் முழுமையாக மக்களை சென்றடையவில்லை. அதனால் எந்த ஒரு சிறந்த திட்டமாக இருந்தாலும் முழுமையான பயனை அளிப்பதில்லை. இந்தப்பணியில் ஊடகவியல் கற்றவர்களை ஈடுபடுத்தினால் திட்டம் பற்றிய தகவல்களை மக்களிடம் முழுமையாக கொண்டுபோய் சேர்ப்பார்கள்.

இதைத்தவிர பொதுசன தொடர்பு அலுவலர் போன்ற பதவிகளையும் அரச தனியார் நிறுவனங்களில் உருவாக்கினால் அந்த நிறுவனங்களின் செயற்பாட்டில் மக்களின் பங்களிப்பை ஊக்குவிப்பதாக அமையும்.

ஆகவே, ஊடகவியல் டிப்ளோமா கற்கை நெறியை பூர்த்தி செய்த மாணவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்புக்களை குடாநாட்டில் உருவாக்குவது இன்றைய அவசிய தேவையாக உள்ளது.

அரச அதிகாரிகள் ஊடக மாணவர்களை பயன்படுத்தி தமது செய்திப் படங்களை செய்கின்றபோது அரச உதவிகள் குறித்த தகவல்கள் மக்களை சிறப்பாக சென்றடைய வழிவகுக்கும் என்பதோடு ஊடக மாணவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்றது.

இதற்கான ஆக்கபூர்வ நடவடிக்கைகளை கல்விமான்களும், சமூக ஆர்வலர்களும், அரச உயர் அதிகாரிகளும் அரசியல் வாதிகளும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். என்பதே ஊடக மாணவர்களின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

சுயதொழில் முன்னேற்றம் எம்வாழ்வை வளமாக்கும்

தள்ளுவண்டியை சுற்றி கூட்டம். வாகனத்தில் வருபவர்கள் கூட நிறுத்தி வாங்கிச் செல்கிறார்கள். அப்படி என்னதான் விற்கிறார்கள்? அங்கு பத்து ரூபாவிற்கு ஐந்து வடை விற்கும் இளைஞருக்கு வயது 20 இருக்கும். கொச்சைத் தமிழில் பேசி வியாபாரம் செய்கிறார்.

ஒரு நாளைக்கு இலாபமாக குறைந்தது 200 ரூபா சம்பாதிக்கின்றார். அவர் மட்டுமல்ல இன்னும் எத்தனையோபேர் வேறு பிரதேசங்களில் இருந்து வந்து மொழி தெரியாவிட்டாலும் கூட பஸ் நிலையத்திலும் ஊர்களிலும் அதிக சன நடமாட்டம் உள்ள பகுதிகளிலும் பொருட்களை சுமந்து சென்று விற்கிறார்கள். வீடு தேடி பல பொருட்கள் வருகின்றன. ஆனால் இங்கிருப்பவர்களோ வேலையில்லை என்று புலம்புகிறார்கள். இவர்களிடம் எம்மவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் நிறையவே இருக்கின்றன.

தென்பகுதியில் இருந்து இங்கு வரும் வியாபாரிகள் தம்பொருட்களை இங்கு விற்பது போகும் போது இங்கிருந்து வெங்காயம், புகையிலை போன்றவற்றை வாங்கிச் சென்று தங்கள் பிரதேசத்தில் விற்கிறார்கள். இந்த கெட்டித்தனத்தை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

உடல் ஊனத்துடனும் பஸ் நிலையத்தில் புத்தகங்கள், படங்கள் விற்று உழைக்கும் இளைஞனை பார்க்கும் போது அவரின் அந்த உழைக்கும் சிந்தனையை கண்டே பலர் அவற்றை வாங்குகிறார்கள். அதேநேரம் உடல் நன்றாக இருந்தும் பிச்சை எடுப்பவர்களை பாத்தால் கோபம்தான் வருகிறது. இவ்வாறு கூறுகிறார் பஸ்சில் பிரயாணம் செய்யும் வயோதிபரான க. சுந்தரலிங்கம்.

யாழ்ப்பாண சமூகம் இன்னமும் அரசாங்க தொழிலையும் வெளிநாட்டையும் நம்பியே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. உலகம் மாறினாலும் இங்கு இந்த அடிப்படை சிந்தனை பெரிதாக மாறவில்லை.

ஒவ்வொருவரும் உழைப்பதற்கு எத்தனையோ வழிவகைகள் காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் எம்மவர்கள் அரசாங்கத்திலும் வெளிநாடுகளிலுமே தங்கியுள்ளனர். சுயதொழில் முயற்சிகளில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்றார் பாரதியார். சுயதொழில் செய்வதில் என்ன கௌரவக் குறைச்சல் இருக்கப்போகிறது? சொல்லப்போனால் அரசாங்க தொழில் செய்பவர்களையும் விட சுயமாக தன்னையே நம்பி உழைப்பவர்கள் யாரிலும் தங்கியிருக்காமல் கௌரவமாக வாழமுடியும்.

எங்கிருந்தோ வந்து இங்கு வடைவிற்கும் அந்த இளைஞனுக்கு 18 வயதில் சுயமாக உழைத்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற சிந்தனை இன்னமும் எம்மவர்கள் மத்தியில் வராதது வேதனைக்குரியதுதான்.

எங்கள் பிரதேசத்திற்கே உரித்தான சிறப்புமிக்க பனை உற்பத்தி பொருட்கள், கருவாடு, மாம்பழம், புகையிலை போன்றவற்றை எங்களிடம் வாங்கி எங்களிற்கே விற்பனை செய்கிறார்கள். வேறு பிரதேச வியாபாரிகள். இவற்றை நாங்களே செய்யலாமே! உற்பத்தியை பெருக்கி சிறு கைத்தொழிலாகவே செய்யலாம்.

முப்பது வருடகால யுத்தம் முடிவிற்கு வந்த பின் இனியும் அதைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. யாழ்ப்பாணம் அபிவிருத்தியடைய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டும். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தில் மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட யப்பான் குறுகிய காலத்தில் முன்னேறிய நாடுகளில் ஒன்றாக வந்ததற்கு முக்கிய காரணம் அந்நாட்டு மக்களது உழைப்பு.

யாழ்ப்பாணத்தில் யுத்தகாலத்திற்கு முன் கிட்டத்தட்ட 1600 தொழிற்சாலைகள் காணப்பட்டன. ஆனால் இன்று எத்தனை இருக்கின்றன? எங்கள் மக்களிடம் வசதி வாய்ப்புக்கள் இருந்தாலும் கூட யாரும் துணிந்து முதலிட முன்வருவதில்லை. வெளிநாட்டவரின் பணத்தில் சாப்பிட்டு வசதியாய் வீட்டில் இருப்பதைவிட அதை பொருத்தமாக முதலிட தாமே தொழில்வளத்தை உருவாக்கி பலருக்கு வேலைவாய்ப்பையும் வழங்க முடியும்.

மக்களுக்கு அறிவுரை வழங்குபவர்கள் பிரியாணி எப்படி சமைப்பது என செல்லிக் கொண்டிருக்காமல் அவர்கள் கஞ்சி காய்ச்ச வழி செய்தாலே மக்கள் தமது வாழ்க்கையை தாமே பார்த்துக்கொள்வார்கள். இலவச பொருட்களை கொடுத்து மக்களை சோம்பேறிகளாக செயல்நிலைக்கு உதவாதவர்களாக மாற்றாமல் அவர்களின் சுயதொழில் முயற்சிக்கு ஊக்கமளித்து உதவ வேண்டும்.

பிரச்சனை பிரச்சனை என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்தால் அது தீர்ந்துவிடப்போவதில்லை. அதற்கான தீர்வை கண்டுபிடித்து செயற்படுத்த வேண்டும். எங்களிடமே நிறைய வளங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை உரிய முறையில் பயன்படுத்தி எங்களை நாங்கள் தான் உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் பிரதேச அபிவிருத்தியும் எங்களிடமேதான் இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்து வருங்காலத்திலாவது விழிப்புடன் செயலாற்றுவோம்.

பா.பவித்ரா

முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் சிறப்பில்

எல்லா தொழிலுக்கும் ஆரம்ப அடித்தளமாக விளங்குவது ஆசிரியர் தொழிலே. தான்கற்ற கல்வியை பிறருக்கு எடுத்துக்கூறும் ஓர் மகத்தான சேவை என்றே இதனைக் கூறமுடியும் இந்த வகையில் கல்வி என்பது பாலர் கல்வியின் ஆரம்பத்திலேயே தொடங்குகின்றது. “அ” என்ற சொல்லிற்கே அர்த்தம் காண்பது கரம்பற்றி ஆசிரியர் எழுதும் போதே இந்த வகையில் முன்பள்ளி என்பதும் முன்பள்ளிக்காலம் என்பதும் சிறப்பானதொரு காலப்பகுதியாகும். ஆயினும் சமுதாய மட்டத்தில் இம்முன்பள்ளி ஆசிரியர் சிறப்பானதொரு இடத்தினை வகிக்க முடியாமல் ஏனையோருடன் ஒப்பிடும் வகையில் தாழ்த்தப்பட்டே காணப்படுகின்றனர். முன்பள்ளி ஆசிரியர்களின் நியமனம், உதவித்தொகை, மாதாந்த வருமானம் என்பவை உறுதிப்படுத்த முடியாத ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. இவைபற்றி சில முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுடன் கலந்துரையாடினேன்.

மாலை வேளையில் அமைதியான சூழலில் பூவேந்தன் பாலர்பராமரிப்பு நிலையத்தினுள் சென்றேன் அந்த மழலைகள் பூங்காவிற்குள் நுழையும்போதே மனதிற்குள் இன்பமாக இருந்தது. வேலைக்கு சென்ற பெற்றோர் வந்து அழைத்துச் செல்லாத சில மாணவர்கள் அங்கே அமர்ந்திருந்ததால் ஒரே கூச்சலும் சத்தமுமாய் இருந்தது. தொடர்ந்து எல்லோரும் யாரோ வந்துவிட்டனர் என்பதை அறிந்தவர்களாய் அமைதியாக இருந்தனர். நேராக ஆசிரியர்களிடம் சென்று என்னை அறிமுகப்படுத்தியவாறு பேச்சுக்கொடுத்தேன்.

ஆரம்பகாலம் முதல் தற்காலம் வரையிலும் முன்பள்ளி என்பதும் முன்பள்ளி ஆசிரியர் என்பதும் ஓர் அவசியமான கூற்றாகவே காணப்படுகின்றது.

கேள்வி-

இத்தொழிலைப்பற்றி உங்கள் கருத்துக்கள் என்ன?

பதில்-

புன்னகையுடன் ஆசிரியர் பதில் கொடுத்தார். அதை ஒரு தொழிலாக நாங்கள் செய்துவந்தால் சிறந்ததொரு மாணவர் சமுதாயத்தை எங்களால் உருவாக்கிக்கொள்ள முடியாது. இதை ஓர் சேவை என்றே கருதுகின்றோம். இந்த மழலைகளது புன்னகையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்களுக்கு நாம் ஆசிரியர் என்பதை விட தாயாகவே செயற்படுத்துகிறோம். அரவணைக்கும் தாயாக மட்டுமன்றி அறிவூட்டும் தாயாகவும் இருப்பது

எமக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியான ஒன்றே. குழந்தைகளின் விளையாட்டுக்கள் இவற்றுக்கு மத்தியில் அன்பால் அரவணைத்து அவர்களுடன் செயற்படுவது எல்லோருக்கும் வாங்கக்கப்பெறாத ஒன்று ஆகையால் இத்தொழில் மிகவும் மகிழ்ச்சியானது. அர்ப்பணிப்பு உள்ள தும் ஒன்றாகும். என்று ஆசிரியர் தமிழ்ச்செல்வன் சுகந்தி கூறினார்.

கேள்வி- அற்பணிப்புடன் செயற்படுகின்றீர்கள் என்று கூறுகிறீர்கள் ஆயினும் சமூக புத்திஜீவிகளினால் நீங்கள் உயர்ந்த இடத்திற்கு வைக்கப்படவில்லையே அதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

பதில்- “ஆம் இது எமக்கு கவலை தான்” என்றார். காலையில் இருந்து அதிகநேரம் குழந்தைகளுடன் ஒன்றாக இருக்கின்றோம். இதை நாம் ஒரு சேவை மனப்பான்மையுடனேயே செய்து வருவதனால் சமூக அந்தஸ்தை எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆயினும் எமது சேவைக்கு ஓர் உறுதிப்பாட்டினை பெற்றுக்கொள்ள முடியுமாயின் அதுமுன்பள்ளி ஆசிரியர் தொழிலுக்கு ஓர் ஸ்திரத்தன்மையை ஏற்படுத்தும் என்றும் கூறினார்.

கேள்வி- சேவைக்கான உறுதித்தன்மை காணப்படாதவேளையில் நீங்கள் சேவையாற்றுவதாக குறிப்பிடுகிறீர்களே இது பற்றி நீங்கள் யாரிடமும் முறையிட வில்லையா? அல்லது அதற்கான தீர்வை முன்வைக்கவில்லையா?

பதில்- இது தொடர்பாக நாம் சில சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமும் எமது நிறுவன நிர்வாகிகளிடமும் சில கருத்துக்களை முன்வைத்தோம். ஆயினும் அவற்றிற்கான சரியான பதில் இதுவரைக்கும் கிடைக்கவில்லை என்று கூறினார்

கேள்வி- முன்பள்ளி ஆசிரியருக்கு அரசு நியமனம் அல்லது அதற்கு ஏதுவான நியமனம் வழங்கப்பட்டால் அதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

பதில்- இது மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டியதொன்று என்றார்.

கேள்வி- உங்கள் அடிப்படை சம்பளம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா? அல்லது வேறு ஏதாவது நிறுவனங்களிடம் ஏதும் உதவிகள் கிடைக்கின்றனவா?

பதில்- எமக்கு நிறுவனங்களிடம் இருந்து பண உதவி கிடைப்பதில்லை. மாறாக உணவுப்பொருட்கள், பால்மா போன்றவை வழங்கப்படுகின்றன. குழந்தைகளின் மதிய உணவிற்காக இவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்றார்.

கேள்வி- நீங்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் என்று எதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறீர்களா?

பதில்- ஆம் நாம் பல சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றோம். பொதுவாக சமுதாய மட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றோம். எமது சேவைக்கான உறுதிப்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. பல முன்பள்ளிகள் அரசாங்கத்தினால் பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஆங்கிலமொழி மூலக்கல்விகளும் தற்காலத்தில் அதிகரித்து

தொண்டு நிறுவனம் ஒன்று முன்பள்ளி மாணவர்களுக்கு உதவி செய்தல்.

வருகின்றமையால் முன்பள்ளித் தேவையில் தாய்மொழிக் கல்வியானது மதிப்பிழந்து செல்கின்றது. முன்பள்ளி ஆசிரியர் கல்வித்தரத்தில் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றமையும் சமுதாய மட்டத்தில் கௌரவப்படுத்த முடியாமலுக்கு சிறந்ததொரு வாய்ப்பாக அமைகின்றது.

முன்பள்ளி ஆசிரியர் தொகையானது குறைவடைந்து செல்கின்றது சேவைக்கேற்ற போதிய ஊதியம் வழங்கப்படாத நிலை காணப்படுகின்றது. அரசு உதவிகள் கிடைப்பதில் பின்னோக்கி த்தள்ளப்படுகின்றோம். இவ்வாறாக பல சவால்களுக்கு மத்தியிலும் சேவை மனப்பான்மையுடன் செயற்பட்டு வருகின்றோம் என்று கூறினார். நானும் அவர் கூறியதன் உண்மைத்தன்மையை உணர்ந்தவளாய் அவரின் கருத்துக்களுக்கு நன்றிகூறி விடைபெற்றேன்.

ஆம் இன்று நாடளாவிய ரீதியில் முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இவ்வாறான பல சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகளின் அசமந்தப்போக்கா? அல்லது முன்பள்ளி நிர்வாகத்தின் அசமந்தப் போக்கா இதற்கான காரணம் என்று இதுவரை தெரியவில்லை ஆயினும் முன்பள்ளி ஆசிரியர்களின் சேவையானது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட உன்னதமான சேவையாக அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு சமுதாய மட்டத்தில் ஒரு சிறப்பான இடம் கொடுக்கப்பட்டு அவர்களின் சேவைக்கான கௌரவத்தையும் பெற்றுக் கொடுக்க முடியும் என்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை.

நோர்காணல்- கு.மிருசா

யாழ்ப்பாண இசைக்கொண்டாட்டம்

யாழ்ப்பாணம், வன்னி, மட்டக்களப்பு மலையகம் தென்னிலங்கை போன்ற இடங்களிலிருந்து மட்டுமல்லாது நோர்வே போன்ற வெளிநாடுகளிலிருந்தும் கிராமிய இசைக்கலைஞர்கள் வருகை தந்திருந்தனர்.

இவ்விழா கோலாகலமாக இடம்பெற்றது. கலைஞர்கள் காலை 9 மணி முதல் மாலை 4 மணி வரை சிறிய மேடைகளில் கண்காட்சி ஆற்றுகையை மேற்கொண்டனர். 4 மணியிலிருந்து நள்ளிரவு 12 மணிவரை நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. இம்மேடையில் ஒவ்வொரு கலைஞர்களுக்காகவும் 20 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. மாறிமாறி ஒவ்வொரு கலைஞர்களும் தமது கலைகளை தத்தம் நேரத்தில் காட்சிப்படுத்தினர்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சிந்து நடைக்கூத்து, பப்பிரவாகம், வில்லுப்பாட்டு, கப்பல் பாட்டு, பூதத்தம் பி, இசைநாடகம் போன்றன இடம்பெற்றன. முல்லைத்தீவிலிருந்து கோவலன்

கூத்து, மகிடி, வவுனியாவிலிருந்து உழவர் நடனம், மட்டக்களப்பிலிருந்து பறைமேளம், மண்ணின் பாடல்கள், இராவணேசன், மலையகத்திலிருந்து காமன் கூத்து, போன்றன இடம்பெற்றன.

தென்னிலங்கையிலிருந்து கோலம், கொகொம்ப, கங்காரிய, நூகட, தகஅட்ட, சன்னிய போன்றனவும் இந்தியா, நேபாளம், தென்னாபிரிக்கா, பலஸ்தினம், போன்ற நாடுகளின் கலைகளும் இடம்பெற்றன. இதற்கான நிதியை நோர்வே மற்றும் அமெரிக்கா வழங்கியிருந்தன. கோன்சேர்ட்ஸ் நோர்வே, கொழும்பு, ஆட்ஸ், தியேட்டர், சேவாலங்கா நிறுவனம் என்பன இணைந்து இம் மாபெரும் கண்காட்சியை ஒழுங்கு படுத்தியிருந்தன.

ஒளி, ஒலி ஏற்பாடுகளையும் ஒளிப்பதிவினையும் ருபவாகினி கூட்டுத்தாபனம் மேற்கொண்டது. இங்கு ஒரே அரங்கில் அனைத்து பாரம்பரியக்கலைகளையும் கண்டுபிடிப்பதற்கான

வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அத்தோடு கலைஞர்களுடன் உரையபடவும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. 50க்கும் மேற்பட்ட குழுக்கள் வருகை தந்திருந்தன. வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து பார்வையாளர்களும் வந்திருந்தனர்.

இம் மூன்று நாட்களும் வன்னி வயலோர உழவர் நடனம் இடம்பெற்றது. இதில் வன்னி உழவரின் பேச்சுவழக்கு சொற்கள் இடம்பெற்றன. கிராமங்களில் வயல்வெளிகளில் பொழுது போக்கிற்காக ஆடப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்தவை இவை.

வசந்தன் கூத்து இடம்பெற்றது. இது வீரபத்திரக்கடவுளை வேண்டி ஆடப்படும் கூத்து. இடுப்பில் பறையைக்கட்டி வட்டமாக நின்று இசைப்பதாக உள்ள பறை மேளம், கம்புகள் கதைபேசும் களியாட்டம், தென்னிலங்கை அரக்கர்களின் ஆடல் இது (நோய்களை தீர்ப்பதற்கு ஆடப்படும் ஆட்டம்) தென்னிலங்கையின் மற்றுமொரு கலையான கோலம் இதில் முகமுடி அணிந்து நடனமாடப்பட்டது. புனித அந்தோனியாரை துதித்து ஆடப்படும் நடனமான காப்பிலியர்களின் நடனம் இடம்பெற்றது.

காவடியாட்டம் கோமாளியாட்டம் போன்ற வற்றை இணைத்து ஆடப்படும் ஆட்டமாக கந்தசாமி சாமிப்பள்ளை, கப்பல் பாட்டு, பேய் பிசாசுகளினால் உண்டாகும் துன்பங்களை போக்குவதாக சப்ரகமுவ பாளி, வில்லிசைக்குப் புகழ்போன சின்னமணியின் வில்லுப்பாட்டு, அலங்கரிக்கப்பட்ட கூடைபோன்ற ஒன்றை வைத்து ஆடப்படும் கரகம் சிங்களவர்களின் பாரம்பரிய நடனமான கண்டியன் நடனம் என்பன இடம்பெற்றது.

வே..சுகிர்தினி

ஊடகவளங்கள் (1ஆம் பக்க தொடர்ச்சி)

வேண்டும். பத்திரிகைத்துறையை ஆற்றல் உடையதாக உருவாக்கவேண்டும், மாணவர்களின் பொருளாதார நிலைமை கருதி புலமைப்பரிசிலுக்காக நாம் அனைவரும் சேர்ந்து முயற்சி செய்தோம் என்று குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து ஆரம்ப உரை ஆற்றிய இயக்குனர் விமல் சுவாமிநாதன், இன்று அச்ச ஊடகம், இலத்திரனியல் ஊடகம் என ஊடகத்துறை வளர்ந்து வரும் துறையாக காணப்படுகின்றது.

இலங்கையில் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் இவ்வாறான நிறுவனங்கள் குறைவாக காணப்படுகின்றன. தமிழ் பிரதேசங்களில் நிலவும் ஊடகவியலாளர்களின் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்றும், இதன்மூலம்

சிறந்த ஊடகவியலாளர்கள் உருவாக வேண்டும் என்றார்.

அவரைத்தொடர்ந்து உரையாற்றிய யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பொ.பாலசுந்தரம்பிள்ளை இன்று பலதுறைகள் இருந்தாலும் வேலை வாய்ப்பில்லை. ஆனால் ஊடகத்துறை தான் வளர்ச்சி அடைந்த துறையாக காணப்படுகின்றது என்றார்.

அடுத்து சிறப்புரையாற்றிய பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன், மாணவர்களின் கல்விக்கு பொருளாதாரம் வலியாகவோ தடையாகவோ காணப்படக்கூடாது. அதற்காகவே புலமைப்பரிசில் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. வாழ்வோடு கலந்து இவ்வாய்ப்பை பயன்படுத்தவேண்டும்.

தொடர்பாடல் என்பது ஒரு கலையாகும். நாம் நல்ல மனிதர்களாக செயற்பட்டு ஊடகம் மூலம் உலகையே மாற்றிவிடலாம் ஊடகமனது சமூகம், தேசம், நாடு, என பரந்துபட்டது. நாம் உயிர்ப்போடு இருக்க வேண்டும் என்றார்.

தொடர்ந்து மாணவர்கள் சார்பாக பயிற்சி மாணவி செல்வி பா.பவித்ரா அவர்களின் நன்றி உரையில் உலகைப்பற்றி ஒன்றுமே அறியாமல் இருந்த நமக்கு புது உலகிற்கு வந்த அனுபவமாக இது காணப்படுகின்றது. இப்போதுதான் எமக்கான பணியை நாம் உணர்ந்துள்ளோம். இவ்வளங்களை நாம் சிறப்பாக பயன்படுத்துவோம் என குறிப்பிட்டார்.

ஆசிரியர்குழு

க.அரிகரன்

ச.தர்சன்

வே.சுகிர்தினி

பா.யசிந்தா

பக்கவடிவமைப்பு

பொ.சோபி

க.அரிகரன்

ச.தர்சன்

அச்சுப்பதிப்பு

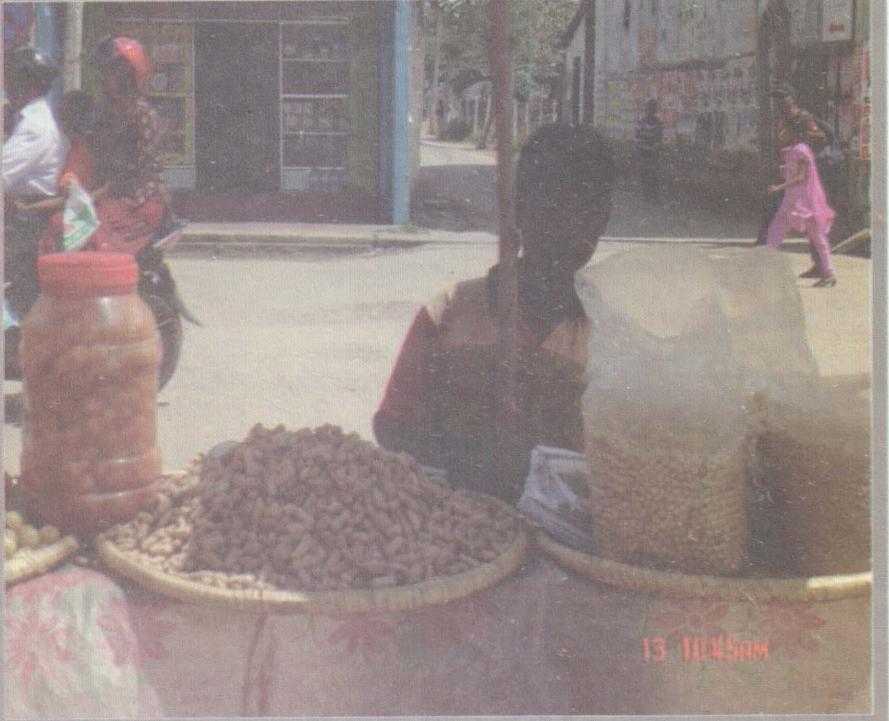
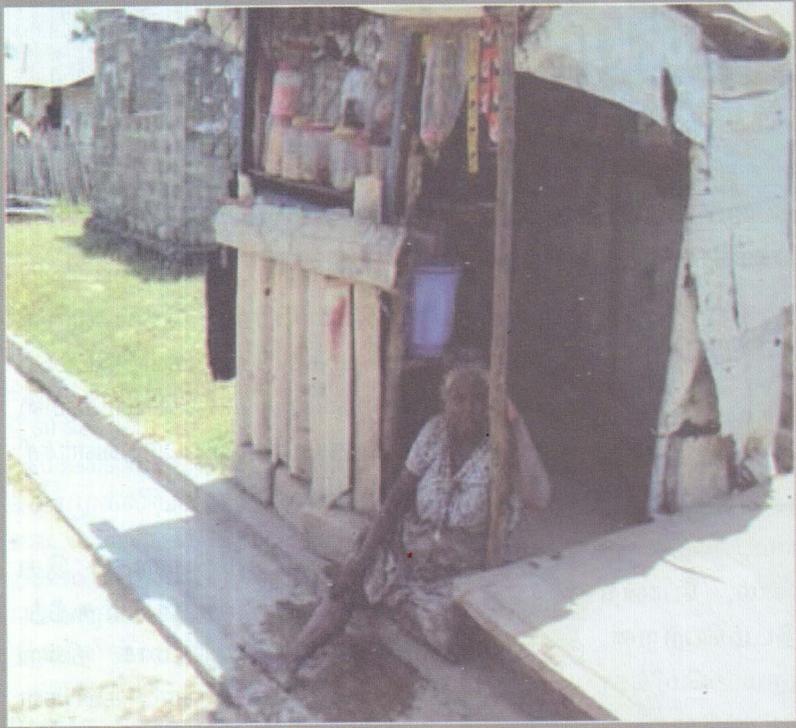
கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ்

வெளியீடு

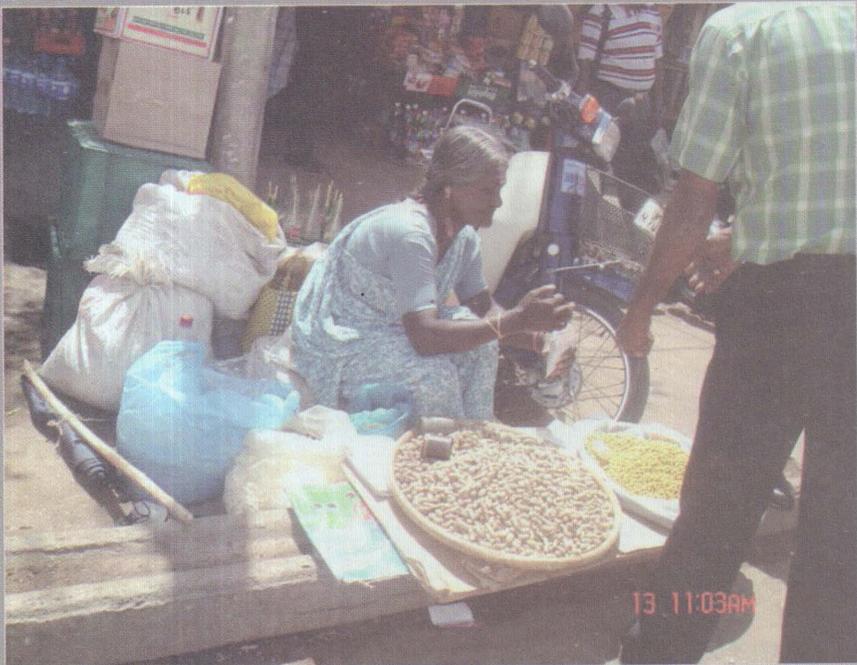
ஊடக வளங்கள் மற்றும்

பயிற்சி நிலையம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

உழைக்கும் கரங்கள் இவை

படம் - க.அரி

‘உன்மையை சொல் உரக்க சொல்...’